

Nagrada „Boris Papandopulo“ za 2005.

dodjeljuje se baletnom ostvarenju „Tramvaj zvan čežnja“ kojim je skladatelj Mladen Tarbuk majstorski promovirao autorsko stvaralaštvo u području ozbiljne glazbe.

Nagrađenim djelom, temeljenim na dramskom predlošku T. Williamsa, svečano su otvoreni prošlogodišnji Muzički biennale Zagreb i Svjetski dani glazbe, a u produkciji Baleta i Orkestra HNK u Zagrebu sudjelovali su koreograf Dinko Bogdanić, dirigent Pavle Dešpalj, libretistica Sanja Ivić, glavna nositeljica baletne priče Irena Pasarić, elektronički oblikovatelj zvuka Frano Đurović, scenografkinja Dinka Jeričević i kostimografkinja Đenisa Medvedec.

„Tramvaj zvan čežnja“ spoj je pročišćena dramskog predloška sa suvremenim konotacijama problema nasilja prema ženi i liberalnog odnosa prema istim spolovima. Williamsov tekst, kao i baletna predstava imaju naglasak na glavnom ženskom liku, a vrijeme u kojem se radnja odvija funkcionalno prate scena, kostimi i plesni rukopis klasične baletne škole prošlog stoljeća. Mladen Tarbuk duboko je posegnuo u psihološki raspad lika glavne junakinje i niza događaja do njezina sloma, stvarajući tonsku građu na nekoliko razina koja koloristički, ritmički, čak i plakatno (uz korištenje elemenata američke popularne glazbe i konkretnih zvukova) intenzivno prati tragičnu priču ove koreodrame.

Zvučni opis sadržaja, u zanimljivoj opreci s ostalim skladateljevim opusima u kojima je također koristio tekstualne predloške (od *Apokalipse*, posljednje knjige *Novog zavjeta* do pjesništva Nikole Šopa), kreće se prostorom recentne modernističke tradicije. Tako je u ovom nagrađenom djelu, s jedne strane proširio granice suvremenih glazbenih idioma, a s druge, inovativno polemizirao sa skladateljski malo korištenim i kreativno istaknutim fenomenom baletne i uopće hrvatske plesne scene.